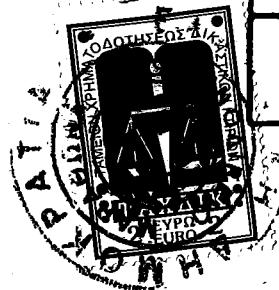

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΜΑΡΑΘΩΝΑ
ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ.	ΧΡΕΩΣΗ
46913	
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	
13/12/19	ΔΙΜΑΡΧΟΣ

Τη. Ανθρακούπολης
Νυτινή, ΝΠΑΡΙ
Ε.Π. Δημόσιου Έργου
Ε.Π. Ε. Γραμματεία
Αντίδικο

13.12.19

ΕΠΙΔΟΤΗΣΗ
μέρος των δαπάνων 151.70
C ΔΙΚΑΙΩΤΙΚΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΚΟΥΝΤΟΥΡΑΚΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΒΑΛΤΤΕΣΙΟΥ 5C 52 ΓΗΑ 210 404486

Αριθμός Απόφασης 13 / 2019
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΜΑΡΑΘΩΝΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Μαρία - Αμαλία Νταή και τη Γραμματέα Ελένη Μπαλή - Νεκτάρη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 3 Απριλίου 2019 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) Δήμητρας Αλιβιζάτου, με Α.Φ.Μ. 066925158, 2) Νικολάου Τσακουμάκη, με Α.Φ.Μ. 027597021, 3) Βασιλείου Ντισλή, με Α.Φ.Μ. 042730416, 4) Δημητρίου Φιλιππίδη, με Α.Φ.Μ. 107068264, 5) Θεοχάρη Κουτιανίδη, με Α.Φ.Μ. 054044247, 6) Ανδρέα Θεοδωράτου, με Α.Φ.Μ. 035669426, 7) Λουκά Κόκκαλη, με Α.Φ.Μ. 054456506, 8) Θωμά Κατσαρού, με Α.Φ.Μ. 033212756, 9) Απόλλωνα Κούνη, με Α.Φ.Μ. 128667864, 10) Αδάμ Τσιούμα, με Α.Φ.Μ. 152452590, 11) Χρήστου Τσακουμάκη, με Α.Φ.Μ. 056762634, 12) Εμμανουήλ Καλλιγέρη, με Α.Φ.Μ. 115669672, 13) Νικολάου Μιμήνα, με Α.Φ.Μ. 128673594, 14) Παναγιώτη Μιμήνα, με Α.Φ.Μ. 128685593, 15) Στυλιανού Πατούνα, με Α.Φ.Μ. 042002161, 16) Παναγιώτη Πατούνα, 17) Ιωάννη Ποθητού, με Α.Φ.Μ. 119612265, 18) Γεωργίου Μάστορη, με Α.Φ.Μ. 056491842, 19) Σοφίας Χανιώτη, με Α.Φ.Μ. 128657510, 20) Σταύρου Καρακάση, με Α.Φ.Μ. 067264847, 21) Μίλκο Σλάβτσεφ, με Α.Φ.Μ. 142104039, 22) Ντορέλ

Γιουτσίτα, με Α.Φ.Μ. 107088859, 23) Ντίμιταρ Αραμπατζίεφ, με Α.Φ.Μ. 149778589, 24) Ανθής Ντούνη, με Α.Φ.Μ. 128676640, 25) Κωνσταντίνος Κυριακίδη, με Α.Φ.Μ. 119611096, 26) Χριστίνας Ντάου, με Α.Φ.Μ. 074080745, 27) Νικολάου Γεωργίου, με Α.Φ.Μ. 038181819 και 28) Βασιλείου Ζέκιου, με Α.Φ.Μ. 057280317, όλων κατοίκων Δήμου Διονύσου Αττικής ως εκ της εργασίας τους, οι οποίοι παραστάθηκαν διά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Νικολάου Σωτηρακόπουλου (βλ. υπ' αριθ. Π1531939 Γραμμάτιο Προκαταβολής Εισφορών & Ενσήμων εκδόσεως του ΔΣΑ) και κατέθεσαν έγγραφες προτάσεις.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Του Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ», με Α.Φ.Μ. 997690910, που εδρεύει στον Άγιο Στέφανο Αττικής, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, που παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Ιωάννη Βασιλείου, ο οποίος απαλλάσσεται από την υποχρέωση προκαταβολής Γραμματίου Εισφορών, κατ' άρ. 61 παρ. 3 Ν. 4194/2013 (βλ. το προσκομιζόμενο υπ' αριθ. 12.850/24-9-2014 ειδικό πληρεξούσιο συνταχθέν από τη Συμβολαιογράφο Αθηνών Αναστασία - Ιωσηφίνα Καρινιωτάκη - Πλακοπούλου σε συνδυασμό με την από 3-4-2019 υπεύθυνη δήλωση του προαναφερθέντος Δικηγόρου) και κατέθεσε ατελώς έγγραφες προτάσεις (άρ. 276 Ν. 3463/2006 σε συνδυασμό με άρ. 61 παρ. 3 Ν. 4194/2013).

Οι ενάγοντες άσκησαν την από 27-7-2018 με ειδ. αριθ. καταθ. 9/30-7-2018 αγωγή τους, διαδικασίας περιουσιακών και δη εργατικών διαφορών, που απευθύνεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, η οποία προσδιορίστηκε αρχικώς για τη δικάσιμο της 30^{ης}-1-2019 και κατόπιν αναβολής για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, οπότε η υπόθεση εκφωνήθηκε νόμιμα από τη σειρά έγγραφής της στο οικείο πινάκιο και συζήτηθηκε, όπως σημειώνεται στα πρακτικά. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί αυτοί, καθώς και όσα αναφέρονται στις έγγραφες προτάσεις τους και στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης της παρούσας δίκης.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Κατά το άρθρο 1 εδ. α' και β' του Ν. 3068/2002, το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές

αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει. Κατά την έννοια της πιο πάνω διάταξης ως δικαστική απόφαση (που υπόκειται στη διαδικασία του νόμου) νοείται η οριστική καταψηφιστική απόφαση, που έχει εκδοθεί κατά την τακτική ή κάποια ειδική διαδικασία και επιλύει οριστικά τη διαφορά, κατέστη δε τελεσίδικη, παρέχουσα κατά το άρθρο 904 παρ. 1, 2 περ. α' του ΚΠολΔ δυνατότητα αναγκαστικής εκτέλεσης και παράγουσα αντίστοιχη υποχρέωση συμμόρφωσης (ΑΠ 5/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, εφόσον ορισμένος φορέας - εργοδότης, όπως το Δημόσιο, Ο.Τ.Α. ή Ν.Π.Δ.Δ., δεσμεύεται από το δεδικασμένο αμετάκλητης απόφασης πολιτικού δικαστηρίου να δεχτεί ότι η απασχόληση του υπαλλήλου διανύθηκε με ενιαία σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου και όχι με διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου ή συμβάσεις έργου και περαιτέρω να απασχολεί τον εργαζόμενο ως αορίστου χρόνου, ο εργοδότης αυτός έχει υποχρέωση να προσδώσει αναδρομική ισχύ στην απόφαση σύστασης των θέσεων εργασίας, οι οποίες θα έχουν προσωποπαγή χαρακτήρα. Τούτο, δε, ενόψει της πρόβλεψης από τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 103 του Συντάγματος ότι ο διορισμός των υπαλλήλων του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. κλπ. πραγματοποιείται μόνο σε νομοθετημένη οργανική θέση αυτών, κατά τρόπο ώστε να τακτοποιηθεί νομοθετικά η απασχόληση των δικαιωθέντων δικαστικά υπαλλήλων, από την έναρξη του συμβατικού δεσμού με βάση την πρώτη σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου ή την πρώτη σύμβαση έργου, ως εργαζομένων με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου. Ομοίως, αναδρομική ισχύς θα πρέπει να δοθεί και στην οικεία πράξη κατάταξης και δη από το χρονικό σημείο έναρξης του συμβατικού δεσμού, ώστε αυτό να αποτελέσει και τη βάση για την υπηρεσιακή εξέλιξη του υπαλλήλου, η οποία θα διαμορφωθεί στη συνέχεια διά της εφαρμογής των διατάξεων που διαδοχικά ίσχυσαν μέχρι σήμερα. Άλλωστε, η πρόσδοση αναδρομικής ισχύος στις εν λόγω διοικητικές ενέργειες ανταποκρίνεται και στην υποχρέωση της Διοίκησης, κατά τα άρθρα 95 παρ. 5 του Συντάγματος και 1 του Ν. 3068/2002, να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις (βλ. ΝΣΚ 306/2014 ως προς το ζήτημα της αναδρομικής

κατάταξης). Τέλος, ο χρόνος υπηρεσίας που πρέπει να ληφθεί υπόψη καθορίζεται από τις κάθε φορά εφαρμοζόμενες διατάξεις για την κατάταξη των υπόψη υπαλλήλων, αρχής γενομένης από τις διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο έναρξης του συμβατικού δεσμού για κάθε υπάλληλο (βλ. για όλα τα παραπάνω ΟΛΝΣΚ 36/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, οι ενάγοντες, με την υπό κρίση αγωγή τους, εκθέτουν ότι εργάζονταν στον εναγόμενο Δήμο με την ειδικότητα, υπηρεσιακή κατάσταση και για τα χρονικά διαστήματα που εκτίθενται αναλυτικά στο ένδικο δικόγραφο, δυνάμει σύμβασης εξαρτημένης εργασίας αφοίστου χρόνου, όπως η εργασιακή τους αυτή σχέση κρίθηκε για τους μεν 1° έως και 15° και 17° έως και 28° με την υπ' αριθ. 271/2014 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία έχει καταστεί αμετάκλητη, για το δε 16° εξ αυτών με την υπ' αριθ. 3221/2014 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών, η οποία έχει ομοίως καταστεί αμετάκλητη. Ότι ο εναγόμενος δεν τους έχει κατατάξει στο προσήκον, με βάση τον πραγματικό χρόνο προϋπηρεσίας τους και τις προαναφερθείσες δικαστικές αποφάσεις, μισθολογικό κλιμάκιο, ένεκα, δε, τούτου, κατέβαλε σε αυτούς, για το χρονικό διάστημα από $1^{\text{η}}\text{-}9\text{-}2015$ έως $31\text{-}7\text{-}2018$, κατώτερες των νομίμων αποδοχών, κατά τις ειδικώς εκτιθέμενες στο κρισιολογούμενο δικόγραφο διακρίσεις. Με βάση το ιστορικό αυτό, οι ενάγοντες ζητούν να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να τους καταβάλει, για διαφορές νομίμων αποδοχών με βάση την ενδοσυμβατική του ευθύνη, έπικουρικώς κατά τις διατάξεις των αδικοπραξιών (άρ. 105-106 ΕισΝΑΚ), και επικουρικότερα, κατά τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλούτισμού (άρ. 904επ. ΑΚ), στην $1^{\text{η}}$ εξ αυτών το ποσό των 3.040 ευρώ, στο 2° το ποσό των 3.112 ευρώ, στον 3° το ποσό των 1.707 ευρώ, στον 4° το ποσό των 3.112 ευρώ, σε έκαστο από τους 5° , 6° και 10° το ποσό των 1.707 ευρώ, στον 7° το ποσό των 1.707 ευρώ, στον 8° το ποσό των 1.635 ευρώ, στον 9° το ποσό των 380 ευρώ, στον 11° το ποσό των 3.165 ευρώ, στον 12° το ποσό των 452 ευρώ, σε έκαστο εκ των 13° και 14° το ποσό των 3.118 ευρώ, στον 15° το ποσό των 1.645 ευρώ, στον 16° το ποσό των 1.677 ευρώ, στον 17° το ποσό των 3.046 ευρώ, στον 18° το ποσό των 1.971 ευρώ, στην 19^{n} το ποσό των 1.645 ευρώ, σε έκαστο από τους 20° και 21° το ποσό των 3.118 ευρώ, στον 22° το ποσό των 4.523 ευρώ, στον 23° το ποσό των 3.046 ευρώ, στην 24^{n} το ποσό των 4.500 ευρώ, στον 25° το ποσό των 1.690 ευρώ, στην 26^{n} το ποσό των 3.040 ευρώ, στον 27° το ποσό των 3.112 ευρώ και στον 28° το ποσό των 344 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη που καθένα επιμέρους κονδύλι κατέστη απαιτητό,

άλλως από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής και έως την πλήρη εξόφληση. Επίσης, ζητούν να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και, τέλος, να καταδικαστεί ο εναγόμενος στην εν γένει δικαστική τους δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αγωγή, για το αντικείμενο της οποίας δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου (άρ. 71 του ΕισΝΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρ. 6 παρ. 17 του Ν. 2479/1997, καθώς και άρ. 33 του Ν. 4446/2016), παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση, κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών και δη εργατικών διαφορών (άρ. 614 περ. 3 και 621επ. ΚΠολΔ), ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, το οποίο έχει δικαιοδοσία να τη δικάσει, καθόσον αφορά σε σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου, πρόκειται δηλαδή για ιδιωτική διαφορά (ΟΛΑΠ 7/2001 Ελληνη 42.381), και είναι καθ' ύλην και κατά τόπουν αρμόδιο (άρ. 7, 9, 14 παρ. 1 περ. α' και 25 παρ. 1 ΚΠολΔ). Περαιτέρω, η ένδικη αγωγή είναι αρκούντως ορισμένη, κατά την κύρια βάση της, παρά των όσων αντίθετων υποστηρίζει ο εναγόμενος Δήμος, καθώς περιλαμβάνονται σε αυτήν όλα τα απαιτούμενα στοιχεία για τη νομική της πληρότητα, ήτοι ο ακριβής χρόνος και η θέση απασχόλησης εκάστου ενάγοντος στον εναγόμενο, η σχέση εργασίας που τους συνδέει με τον τελευταίο, οι προβλεπόμενες από το νόμο μηνιαίες αποδοχές που δικαιούται καθένας εξ αυτών και εκείνες που πράγματι τους καταβάλλονται, καθώς και το μισθολογικό κλιμάκιο στο οποίο έπρεπε να καταταγούν με βάση το χρόνο προϋπηρεσίας τους, αντιπαραβάλλομενο προς εκείνο που εσφαλμένως, κατά τους αγωγικούς ισχυρισμούς, κατατάγηκαν ή, για όσους δεν είχαν καταταγεί κατά το χρόνο άσκησης της ένδικης αγωγής, σε εκείνο στο οποίο ανταποκρίνονται οι αποδοχές που λαμβάνουν. Όσον αφορά, ωστόσο, στις σωρευόμενες βάσεις των αδικοπραξιών (άρ. 105 και 106 ΕισΝΑΚ) και του αδικαιολόγητου πλουτισμού (άρ. 904 επ. ΑΚ), η κρινόμενη αγωγή τυγχάνει απορριπτέα ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας, καθόσον δεν γίνεται επίκληση της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της επικαλούμενης παράνομης πράξης/ παράλειψης του εναγομένου και της επελθούσας ζημίας (ως προς τα άρ. 105 και 106 ΕισΝΑΚ, ΣτΕ 1320/2017, ΣτΕ 474/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ούτε της ακυρότητας των ένδικων συμβάσεων που συγκροτούν την κύρια βάση προκειμένου να στοιχειοθετηθεί η έλλειψη της νόμιμης αιτίας (ως προς τα άρ. 904 επ. ΑΚ, ΟΛΑΠ 22/2003 Ελλ/Δνη 44.1261). Περαιτέρω, η ένδικη αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή, είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1 Ν. 3068/2002, 28 παρ. 1 Ν. 4024/2011,

που καταργήθηκε από 1^η-1-2016 με το άρθρο 34 Ν. 4354/2015, 7, 9, 11, 13, 14, 26, 27 Ν. 4354/2015, 276 Ν. 3463/2006, 52 Ν. 4456/2017, 648επ., 340επ. ΑΚ, 176, 189 παρ. 1, 191 παρ. 2, 321, 322, 324, 907 και 908 παρ. 1 ΚΠολΔ και, όσον αφορά στις ένδικες απαιτήσεις των τριών (3) μηνών πριν την άσκηση της κρινόμενης αγωγής, στο άρθρο 910 περ. 4 ΚΠολΔ, πλην της κύριας βάσης του επιμέρους κονδύλι κατέστη απαιτητό, η οποία είναι μη νόμιμη και ως εκ τούτου επιμέρους αιτήματος περί επιδίκασης τόκων από την επομένη που κάθε απορριπτέα, διότι επί χρηματικής οφειλής του Δημοσίου -ο δε εναγόμενος Ο.Τ.Α. απολαμβάνει τα προνόμια του Δημοσίου (βλ. άρ. 3 ν.δ. 31/1968 και άρ. 276 Ν. 3463/2006)- η έναρξη υπολογισμού του νόμιμου τόκου και του τόκου υπερημερίας αρχίζει από την επίδοση της αγωγής (άρ. 21 του ν.δ. της 26.6/10.07.1944 «περί του Κώδικα Νόμων περί δικών του Δημοσίου», το οποίο διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρ. 109 του ΕισΝΑΚ και είναι σύμφωνο με το Σύνταγμα και την Ε.Σ.Δ.Α., βλ. ΟΛΑΠ 3/2006, ΑΠ 430/2015, ΑΠ 2/2014, ΑΠ 634/2013, ΑΠ 1917/2007, καθώς και ΑΕΔ 25/2012, ΟΛΑΠ 1/2014, όλες σε ΤΝΠ). Κατά τα λοιπά, κατά το μέρος που η ένδικη αγωγή κρίθηκε παραδεκτή ΝΟΜΟΣ). Κατά τα λοιπά, κατά το μέρος που η ένδικη αγωγή κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της εκδοθησόμενης απόφασης προσωρινά εκτελεστής, τούτο είναι νόμιμο, στηριζόμενο στις διατάξεις των άρθρων 907, 908 παρ. 1 και 910 περ. 4. ΚΠολΔ, στηριζόμενο στις διατάξεις των άρθρων 907, 908 παρ. 1 και 910 περ. 4. ΚΠολΔ, κατά τις ανωτέρω διακρίσεις, διότι η διάταξη του άρθρου 8 του Ν. 2097/1952 που απαγορεύει την αναγκαστική εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου, η ισχύς της οποίας επεκτάθηκε και στους Ο.Τ.Α. με το ν.δ. 31/1968, καθώς και η διάταξη του άρθρου 909 παρ. 1 ΚΠολΔ που απαγορεύει την προσωρινή εκτέλεση κατά του δημοσίου, των δήμων και κοινοτήτων, θεωρούνται, κατά την άποψη που υιοθετεί το παρόν Δικαστήριο, καταργημένες ως ευρισκόμενες σε αντίθεση με τις αρχές του κράτους δικαίου και της παροχής πλήρους, έγκαιρης και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, που θεμελιώνονται στις διατάξεις των άρθρων 20 παρ. 1, 94 παρ. 4, 95 παρ. 5 Συντ., 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α., 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της, 2 παρ. 3 και 14 παρ. 1 του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, που, μαζί με το προαιρετικό Πρωτόκολλό του, κυρώθηκε με το Ν.2462/1997 (ΟΛΑΠ 21/2001 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Ο εναγόμενος Δήμος αρνείται αιτιολογημένα την υπό κρίση αγωγή ως νόμω και ουσία αβάσιμη, διατείνεται, δε, ότι τυγχάνει απαράδεκτη λόγω μη τήρησης της

προβλεπόμενης προδικασίας του άρθρου 2 του Ν. 3068/2002 και, σε κάθε περίπτωση, του άρθρου 56 του Ν. 3900/2010. Πλην, όμως, ο ισχυρισμός αυτός τυγχάνει απορριπτέος ως αβάσιμος, καθώς αφόρα στο σκέλος της διοικητικής διαδικασίας, ενώ δεν προβλέπεται από το Νόμο προδικασία για την άσκηση αγωγής ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων (βλ. ad hoc ΕιρΜαραθ 98/2017 αδημ.). Επίσης, ο εναγόμενος προβάλλει την ένσταση της καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος, ισχυριζόμενος ότι η από μέρους των εναγόντων δικαστική επιδίωξη των ένδικων αξιώσεών τους υπερβαίνει προφανώς τα όρια της καλής πίστης, των συναλλακτικών ηθών και του κοινωνικού και οικονομικού σκοπού του δικαιώματός τους, διότι ο ίδιος διά των οργάνων του στάθηκε αρωγός και συμπαραστάτης τους στις σχετικές δικαστικές υποθέσεις, αποφαινόμενος τη μη άσκηση ενδίκων μέσων και εν γένει πρωθώντας τη διαδικασία σύστασης προσωρινών οργανικών θέσεων και τοποθετώντας τους παρά τα ανακύπτοντα επιμέρους προβλήματα. Η ένσταση αυτή τυγχάνει, ωστόσο, απορριπτέα ως μη νόμιμη, διότι τα ιστορούμενα από τον ενιστάμενο πραγματικά περιστατικά δεν στοιχειοθετούν καταχρηστική συμπεριφορά, κατά το άρ. 281 ΑΚ, που υπερβαίνει, και μάλιστα προφανώς, τα όρια που θέτουν η καλή πίστη, τα συναλλακτικά ήθη, ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος των εναγόντων να διεκδικήσουν δικαστικώς τη διαφορά των νομίμων αποδοχών τους που δεν τους έχει καταβληθεί, οι δε ενέργειες στις οποίες ισχυρίζεται ο εναγόμενος ότι προέβη πρόκειται, επί της ουσίας, για ενέργειες προς εκπλήρωση των νομίμων υποχρεώσεών του και προς συμμόρφωσή του σε δικαστικές αποφάσεις. Τέλος, ο εναγόμενος προτείνει την ένσταση της διετούς παραγραφής των ένδικων αξιώσεων, πλην, όμως, τούτη, ούτως προβαλλόμενη, τυγχάνει απαράδεκτη λόγω αοριστίας της, καθότι δεν περιλαμβάνει τα απαιτούμενα εκ του νόμου στοιχεία για την πληρότητά της, ιδίως, δεν προσδιορίζονται τα κονδύλια εκείνα που έχουν υποπέσει στην επικαλούμενη παραγραφή, ούτε το αφετήριο χρονικό σημείο έναρξης αυτής, προκειμένου να ερευνηθεί η ουσιαστική βασιμότητά της. Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι το ζήτημα της παραγραφής των ένδικων αξιώσεων των εναγόντων, τυγχάνει, σε κάθε περίπτωση, ερευνητέο αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, κατ' άρθρο 144 Ν. 4270/2014.

Από τη δέουσα εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που παραδεκτώς και νομίμως προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι είτε για να ληφθούν άυτοτελώς υπόψη ως αποδεικτικά στοιχεία είτε για τη συναγωγή δικαστικών

τεκμηρίων, μερικά εκ των οποίων μνημονεύονται κατωτέρω, χωρίς, ωστόσο, να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, τις ομολογίες που συνάγονται από τους εκατέρωθεν ισχυρισμούς των διαδίκων (άρ. 261 ΚΠολΔ), τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη και χωρίς απόδειξη από το Δικαστήριο και την εν γένει διαδικασία, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Άπαντες οι ενάγοντες, δυνάμει σχετικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, οι οποίες μετά τη λήξη τους ανανεώνονταν διαδοχικώς με συμβάσεις χαρακτηριζόμενες επίσης ως ορισμένου χρόνου, είχαν προσληφθεί είτε απευθείας από το νόμιμο εκπρόσωπο του εναγομένου, είτε από νομίμους εκπροσώπους Δήμων και Κοινοτήτων που συνενώθηκαν εκ των υστέρων με τον εναγόμενο Δήμο, κατά τις διατάξεις του Ν. 3852/2010, υπεισερχόμενου, ούτως, του τελευταίου από 1^η-1-2011 στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Ειδικότερα, οι 1^η, 4^{ος}, 5^{ος}, 6^{ος}, 8^{ος}, 20^{ος}, 24^η, 25^{ος}, 26^η και 27^{ος} εκ των εναγόντων είχαν προσληφθεί από το νόμιμο εκπρόσωπο του πρώην Δήμου Αγίου Στεφάνου, οι 2^{ος}, 10^{ος}, 21^{ος}, 22^{ος} και 23^{ος} εκ των εναγόντων είχαν προσληφθεί από το νόμιμο εκπρόσωπο του πρώην Δήμου Άνοιξης, ο 9^{ος} εκ των εναγόντων είχε προσληφθεί από το νόμιμο εκπρόσωπο της πρώην Κοινότητας Ροδόπολης, οι 13^{ος} και 14^{ος} εκ των εναγόντων είχαν προσληφθεί από το νόμιμο εκπρόσωπο της πρώην Κοινότητας Σταμάτας, ο 16^{ος} είχε προσληφθεί από το νόμιμο εκπρόσωπο της πρώην Κοινότητας Κρυονερίου και οι 3^{ος}, 12^{ος}, 15^{ος}, 17^{ος}, 18^{ος}, 19^η και 28^{ος} εκ των εναγόντων είχαν προσληφθεί από το νόμιμο εκπρόσωπο του εναγομένου, όλοι, δε, οι προαναφερθέντες (ενάγοντες) προσέφεραν τις υπήρεσίες τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις επιμέρους συμβάσεις εργασίας τους. Πιο συγκεκριμένα και με βάση τις σχετικές διαδοχικές συνάφθεσες συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου, η 1^η εκ των εναγόντων απασχολήθηκε αδιάκοπα από 1-1-2007 έως 31-12-2007, από 1-1-2008 έως 31-12-2009, από 1-1-2010 έως 30-6-2010, από 1-7-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011 ως εργάτρια καθαριότητας, ο 2^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 12-10-2004 έως 11-10-2006, από 12-10-2006 έως 11-10-2008, από 31-12-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 3^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 6-5-2008 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 4^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 3-7-2006 έως 30-7-2007, από 1-8-2007 έως 30-7-2009, από 1-8-2009 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως

28-2-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 5^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 1-10-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 6^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 1-10-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 7^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 7-10-2007 έως 6-10-2008, από 7-10-2008 έως 6-10-2009, από 7-10-2009 έως 29-12-2010 και από 30-12-2010 έως 28-2-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 8^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 1-6-2009 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 9^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 16-6-2009 έως 15-1-2010 και από 2-8-2010 έως 1-4-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 10^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 1-10-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 11^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 21-10-2004 έως 11-10-2006, από 12-10-2006 έως 11-10-2008, από 31-12-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2008 έως 28-2-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 12^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 16-3-2011 έως 15-11-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 13^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 17-5-2010 έως 16-7-2010 και από 16-3-2011 έως 15-11-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 14^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 17-5-2010 έως 16-7-2010 και από 16-3-2011 έως 15-11-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 15^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 11-3-2011 έως 10-11-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 16^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 18-10-2004 έως 18-12-2004, από 19-12-2004 έως 19-2-2005, από 19-2-2005 έως 19-4-2005, από 19-4-2005 έως 19-6-2005, από 19-6-2005 έως 19-8-2005, από 19-8-2005 έως 19-2-2006, από 19-8-2006 έως 19-4-2007, από 20-4-2007 έως 19-12-2007, από 1-1-2008 έως 31-12-2008 και από 1-1-2009 έως 30-4-2010 ως εργάτης καθαριότητας, ο 17^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 1-6-2007 έως 31-1-2008, από 27-5-2008 έως 26-7-2008, από 17-10-2008 έως 16-6-2009, από 2-11-2009 έως 1-5-2010 και από 16-3-2011 έως 15-11-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 18^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 5-5-2009 έως 4-1-2010 και από 4-10-2010 έως 3-6-2011 ως εργάτης καθαριότητας, η 19^η από 11-11-2011 έως 10-7-2012 ως εργάτρια καθαριότητας, ο 20^{ος} από 15-1-2008 έως 31-7-, από 3-8-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 21^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 3-3-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 22^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 7-10-2004 έως 11-10-2006, από 12-10-2006 έως 11-10-2008, από 31-12-2008 έως

30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011 ως εργάτης καθαριότητας, ο 23^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 9-2-2009 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011 ως εργάτης καθαριότητας, η 24^η απασχολήθηκε αδιάκοπα από 15-12-2003 έως 14-12-2004, από 15-12-2004 έως 14-12-2005, από 15-12-2005 έως 14-12-2006, από 15-12-2006 έως 14-12-2007, από 15-12-2007 έως 14-12-2008, από 14-12-2008 έως 15-12-2009, από 14-12-2009 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 5-10-2010 και από 6-10-2010 έως 5-6-2011 ως εργάτρια καθαριότητας, ο 25^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 24-6-2008 έως 23-6-2009, από 24-6-2009 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 5-10-2010 και από 6-10-2010 έως 5-6-2011 ως εργάτης καθαριότητας, η 26^η απασχολήθηκε αδιάκοπα από 11-7-2006 έως 10-7-2008, από 11-7-2008 έως 10-7-2009, από 11-7-2009 έως 20-7-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011 ως εργάτρια καθαριότητας, ο 27^{ος} από 1-8-2005 έως 30-7-2007, από 1-8-2007 έως 30-7-2009, από 1-8-2009 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011 ως εργάτης καθαριότητας και ο 28^{ος} απασχολήθηκε αδιάκοπα από 11-3-2011 έως 6-5-2011 και από 11-11-2011 έως 10-7-2011 ως ΔΕ οδηγός (βλ. αντίγραφο της υπ' αριθ. 271/2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών [τμήμα εργατικών διαφορών] και της υπ' αριθ. 3221/2014 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών [τμήμα 3^ο], αμφότερες οι οποίες έχουν καταστεί αμετάκλητες και τις οποίες προσκομίζουν και επικαλούνται άπαντες οι διάδικοι). Με την από 20-5-2013 με αριθ. καταθ. 98134/3325/2013 αγωγή τους, ασκηθείσα ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, οι ενάγοντες, πλην του 16^{ου} εξ αυτών, ζήτησαν, μεταξύ άλλων, να αναγνωρισθεί ότι συνδέονται με τον εναγόμενο έκαστος με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, καθόσον κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες αυτού, καθώς και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να τους απασχολεί δυνάμει των συμβάσεων αορίστου χρόνου, με την ειδικότητα και στη θέση που ήδη απασχολούνταν και να τους καταβάλει τις προβλεπόμενες από το νόμο αποδοχές. Επί της ως άνω αγωγής εκδόθηκε η υπ' αριθ. 271/2014 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών), με την οποία αναγνωρίσθηκε ότι οι ενάγοντες συνδέονται με τον εναγόμενο Ο.Τ.Α. με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου από την αρχή της προσλήψεώς τους, όπως αυτή καθορίστηκε ανωτέρω, και επιπλέον υποχρεώθηκε ο τελευταίος να δέχεται τις υπηρεσίες τους. Με την ως άνω απόφαση, η οποία έχει καταστεί αμετάκλητη, γεγονός, εξάλλου, που συνομολογεί και ο εναγόμενος (βλ. και το από μέρους του τελευταίου προσκομιζόμενο μετ'

Επικλήσεως απόσπασμα της υπ' αριθ. 54/2014 απόφασης του Δημοτικού του Συμβουλίου περί μη άσκησης ενδίκου μέσου κατά της άνω απόφασης), κρίθηκε, με δύναμη δεδικασμένου, ότι οι συμβάσεις των εναγόντων (πλην του 16^{ου} εξ αυτών για τον οποίον θα γίνει λόγος κατωτέρω), ήταν ιδιωτικού δικαίου αορίστου και όχι ορισμένου χρόνου και υποχρεούμενος ο εναγόμενος να αποδέχεται την εργασία τους και μετά τη λήξη της τελευταίας χρονικά σύμβασής τους, «αναδράμοντας» για καθέναν εξ αυτών, στο αντίστοιχο χρονικό σημείο έναρξης της σχέσης εργασίας του με τον αντίστοιχο φορέα Ο.Τ.Α. και το χρονικό αυτό σημείο κατάταξης, να διαμορφωθεί στη συνέχεια διά της εφαρμογής των οικείων νομοθετικών διατάξεων που διαδοχικά ίσχυσαν έως σήμερα. Όσον αφορά στον 16^ο εκ των εναγόντων, τούτος είχε ασκήσει με έτερους συναδέλφους του (μη διαδίκους στην ένδικη υπόθεση), ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, την από 30-4-2010 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων με αίτημα χορήγησης προσωρινής διαταγής και, παράλληλα, την από 29-4-2010 με αριθ. καταθ. 86718/2456/2010 αγωγή, με αντικείμενο την αναγνώριση των διαδοχικών συμβάσεων εργασίας που είχε συνάψει με τον εναγόμενο ως εξ αρχής σύμβασης αορίστου χρόνου και να υποχρεωθεί ο τελευταίος να αποδέχεται τις υπηρεσίες του και να του καταβάλει τις προβλεπόμενες από το νόμο αποδοχές. Επί της άνω αίτησης ασφαλιστικών μέτρων χορηγήθηκε αρχικά προσωρινή διαταγή, δυνάμει της οποίας εξακολούθησε ο 16^{ος} εκ των εναγόντων να απασχολείται αδιάκοπα, με την αυτή ειδικότητα (εργάτης καθαριότητας), έως την 31^η-12-2010 στις υπηρεσίες της Κοινότητας Κρυονέρειου και, ακολούθως, από 1-1-2011 και εφεξής στις αντίστοιχες υπηρεσίες του εναγομένου - καθολικού διαδόχου της ανωτέρω Κοινότητας, κατά τα διαμειφθέντα ανωτέρω. Η απασχόλησή του αυτή διήρκησε μέχρι την 15^η-10-2012, οπότε έπταυσε ο εναγόμενος Δήμος να αποδέχεται τις υπηρεσίες του κατόπιν απόρριψης της προρρηθείσας αίτησης ασφαλιστικών μέτρων δυνάμει της υπ' αριθ. 9386/2012 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Στο μεταξύ, δυνάμει της υπ' αριθ. 1152/2011 απόφασης του ίδιου ως άνω Δικαστηρίου, απορρίφθηκε, στον πρώτο βαθμό, και η προαναφερθείσα από 29-4-2010 με αριθ. καταθ. 86718/2456/2010 αγωγή, ένεκα, δε, τούτου, οι εκεί ήττηθέντες εργαζόμενοι, μεταξύ των οποίων και ο 16^{ος} εκ των άδε εναγόντων, άσκησαν, ενώπιον του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών, την από 8-3-2013 με αριθ. καταθ. 1249/2013 έφεσή τους. Επί αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθ. 3221/2014 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 3^ο), η οποία έχει

καταστεί αμετάκλητη, γεγονός, εξάλλου, που συνομολογεί και ο εναγόμενος (βλ. και το από μέρους του τελευταίου προσκομιζόμενο μετ' επικλήσεως απόσπασμα της υπ' αριθ. 239/2014 απόφασης του Δημοτικού του Συμβουλίου περί μη άσκησης αίτησης αναίρεσης κατά της άνω απόφασης) και με την οποία κρίθηκε, με δύναμη δεδικασμένου, ότι η σύμβαση του 16^{ου} εκ των εναγόντων ήταν εξ αρχής, από την ημερομηνία πρόσληψής του ως τούτη αναφέρθηκε ανωτέρω, εξαρτημένης εργασίας αορίστου και όχι ορισμένου χρόνου, και υποχρεούμενος ο εναγόμενος να αποδέχεται τις υπηρεσίες του άνω ενάγοντος, καταβάλλοντας τις νόμιμες αποδοχές του, «αναδράμοντας» στο αντίστοιχο χρονικό σημείο έναρξης της σχέσης εργασίας του με τον αντίστοιχο φορέα Ο.Τ.Α. και το χρονικό αυτό σημείο κατάταξης, να διαμορφωθεί στη συνέχεια διά της εφαρμογής των οικείων διατάξεων που διαδοχικά ίσχυσαν έως σήμερα (πρβλ. αντίγραφο πρόρρηθείσας υπ' αριθ. 3221/2014 απόφασης που προσκομίζουν και επικαλούνται αμφότερες οι διάσικες πλευρές). Σημειώνεται ότι οι αιτιάσεις του εναγόμενου ότι με τις ανωτέρω δικαστικές αποφάσεις δεν απορρέει υποχρέωση συμμόρφωσής του να εκδώσει πράξη αναδρομικού περιεχομένου και ότι απλώς δημιουργείται δευτερογενώς υποχρέωσή του να συστήσει τις αντίστοιχες για κάθε εργαζόμενο θέσεις απασχόλησης για το μέλλον, τυγχάνουν απορριπτέες ως αβάσιμες, καθότι, ως διημείφθη και στη νομική σκέψη της παρούσας, ο εργοδότης εναγόμενος Δήμος, με δεδομένο ότι δεσμεύεται από το δεδικασμένο των άνω αμετάκλητων αποφάσεων, αφενός, να δεχτεί ότι η απασχόληση των υπαλλήλων διανύθηκε με ενιαία σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου και όχι με διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου ή συμβάσεις έργου και, αφετέρου, να απασχολεί τους εργαζόμενους ως αορίστου χρόνου, έχει την υποχρέωση να προσδώσει αναδρομική ίσχυ στην απόφαση σύστασης των θέσεων εργασίας, οι οποίες θα έχουν προσωποπαγή χαρακτήρα, ενώ, ομοίως, αναδρομική ίσχυς θα πρέπει να δοθεί και στην οικεία πράξη κατάταξης και δη από το χρονικό σημείο έναρξης του συμβατικού δεσμού ενός εκάστου ενάγοντος, ώστε αυτό να αποτελέσει και τη βάση για την υπηρεσιακή εξέλιξη κάθε υπαλλήλου, η οποία θα διαμορφωθεί στη συνέχεια διά της εφαρμογής των διατάξεων που διαδοχικά ίσχυσαν μέχρι σήμερα (πρβλ. ΟΛΝΣΚ 36/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος, σε συμμόρφωση των ως άνω δικαστικών αποφάσεων, κατόπιν των υπ' αριθ. πρωτ. 35557/2494/17-12-2015 και 18371/1197/30-6-2016 διαπιστωτικών πράξεων του Δημάρχου του εναγομένου κατέταξε έκαστο εκ των από 1^η έως και 12^ο εκ των εναγόντων και

από 24^η έως και 28^ο εξ αυτών στα μισθολογικά κλιμάκια του Ν. 4024/2011 και Ν. 4354/2015 αντίστοιχα. Συγκεκριμένα, κατέταξε τους παραπάνω ενάγοντες σε προσωποπαγείς θέσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, από 2-12-2015, έκτοτε, δε, αυτοί συνέχισαν να απασχολούνται προσφέροντας τις υπηρεσίες τους στον εναγόμενο, ο οποίος τις αποδεχόταν, χωρίς, όμως, να τους κατατάξει στο ορθό μισθολογικό κλιμάκιο, ως όφειλε, λαμβάνοντας υπόψη τον πραγματικό χρόνο προϋπηρεσίας τους με βάση την αναγνωρισθείσα σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου και, συνακολούθως, χωρίς να τους καταβάλει τις νόμιμες αποδοχές τους με βάση το προσήκον κλιμάκιο στο οποίο έπρεπε να καταταχθούν. Ειδικότερα: 1) Η 1^η ενάγουσα (Δήμητρα Αλιβιζάτου) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή της, την 1^η-1-2007, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 8 έτη και 11 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 2^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 893 ευρώ, πλην, όμως, από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, ενώ από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του Ε' βαθμού, δηλαδή 858 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 9 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 4^ο μισθολογικό κλιμάκιο του Ε' βαθμού της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 909 ευρώ, πλην, όμως, έλαβε τελικά εσφαλμένως τις αποδοχές του 2^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας, ήτοι 823 ευρώ, συνεπώς, της οφείλονται κατ' αρχάς διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 ποσού 339 ευρώ (= 3 μήνες X 113€ [= 893€ - 780€]), από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 35 ευρώ (= 893€ - 858€) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 2.666 ευρώ (= 31 μήνες X 86€ [= 909€ - 823€]), ήτοι συνολικά 3.040 ευρώ (= 336€ + 35€ + 2.666€), 2) Ο 2^{ος} ενάγων (Νικόλαος Τσακουμάκης) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή του, την 12^η-10-2004, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 10 έτη και 11 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 3^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 911 ευρώ, πλην, όμως, από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής

κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, ενώ από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του Ε' βαθμού, δηλαδή 858 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η1-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε τέθηκαν σε ίσχυ οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 11 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 4^ο μισθολογικό κλιμάκιο του Ε' βαθμού της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 909 ευρώ, πλην, όμως, έλαβε τελικά εσφαλμένως τις αποδοχές του 2^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας, ήτοι 823 ευρώ, συνεπώς, του οφείλονται κατ' αρχάς διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 ποσού 393 ευρώ (= 3 μήνες X 131€ [= 911€ - 780€]), από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 53 ευρώ (= 911€ - 858€) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 2.666 ευρώ (= 31 μήνες X 86€ [= 909€ - 823€]), ήτοι συνολικά 3.112 ευρώ (= 393€ + 53€ + 2.666€), 3) Ο 3^{ος} ενάγων (Βασίλειος Ντισλής) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή του, την 6^η-5-2008, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 7 έτη και 6 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 2^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 893 ευρώ, πλην, όμως, από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, ενώ από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του Ε' βαθμού, δηλαδή 858 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η1-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 7 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 3^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 866 ευρώ, πλην, όμως, έλαβε τελικά εσφαλμένως τις αποδοχές του 2^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας, ήτοι 823 ευρώ, συνεπώς, του οφείλονται κατ' αρχάς διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 ποσού 339 ευρώ (= 3 μήνες X 113€ [= 893€ - 780€]), από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 35 ευρώ (= 893€ - 858€) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 1.333 ευρώ (= 31 μήνες X 43€ [= 866€ - 823€]), ήτοι συνολικά 1.707 ευρώ (= 339€ + 35€ + 1.333€), 4) Ο 4^{ος} ενάγων (Δημήτριος Φιλιππαίος) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή του, την 3^η-7-2006, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 9 έτη και 5 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 3^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 911

ευρώ, πλην, όμως, από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, ενώ από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του Ε' βαθμού, δηλαδή 858 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η1-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 9 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 4^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 909 ευρώ, πλην, όμως, έλαβε τελικά εσφαλμένως τις αποδοχές του 2^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας, ήτοι 823 ευρώ, συνεπώς, του οφείλονται κατ' αρχάς διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 ποσού 393 ευρώ (= 3 μήνες X 131€ [= 911€ - 780€]), από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 53 ευρώ (= 911€ - 858€) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 2.666 ευρώ (= 31 μήνες X 86€ [= 909€ - 823€]), ήτοι συνολικά 3.112 ευρώ (= 393€ + 53€ + 2.666€), 5) Έκαστος από τους 5^ο, 6^ο και 10^ο εκ των εναγόντων (Θεοχάρη Κουτιανίδη, Ανδρέα Θεοδωράτο και Αδάμ Τσιούμα) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή τους, την 1^η-10-2008, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 7 έτη και 2 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγούν στον Ε' βαθμό, 2^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει έκαστος μηνιαίες αποδοχές 893 ευρώ, πλην, όμως, από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 έλαβαν το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, ενώ από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 έλαβαν το βασικό μισθό του Ε' βαθμού, δηλαδή 858 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η1-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 7 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγούν στο 3^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβουν τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 866 ευρώ, πλην, όμως, έλαβαν τελικά εσφαλμένως τις αποδοχές του 2^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας, ήτοι 823 ευρώ, συνεπώς, οφείλονται σε καθέναν εξ αυτών κατ' αρχάς διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 ποσού 339 ευρώ (= 3 μήνες X 113€ [= 893€ - 780€]), από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 35 ευρώ (= 893€ - 858€) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 1.333 ευρώ (= 31 μήνες X 43€ [= 866€ - 823€]), ήτοι συνολικά 1.707 ευρώ (= 339€ + 35€ + 1.333€), 6) Ο 7^{ος} ενάγων (Λουκάς Κόκκαλης) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή

του, την 7^η-10-2007, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 8 έτη και 1 μήνα, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 2^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 893 ευρώ, πλην, όμως, από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, ενώ από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του Ε' βαθμού, δηλαδή 858 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 8 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 3^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 866 ευρώ, πλην, όμως, έλαβε τελικά εσφαλμένως τις αποδοχές του 2^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας, ήτοι 823 ευρώ, συνεπώς, του οφείλονται κατ' αρχάς διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 ποσού 339 ευρώ (= 3 μήνες X 113€ [= 893€ - 780€]), από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 35 ευρώ (= 893€ - 858€) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 1.333 ευρώ (= 31 μήνες X 43€ [= 866€ - 823€]), ήτοι συνολικά 1.707 ευρώ (= 339€ + 35€ + 1.333€), 7) Ο 8^{ος} ενάγων (Θωμάς Κατσαρός) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή του, την 1^η-6-2009, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 6 έτη και 6 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 1^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 875 ευρώ, πλην, όμως, από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, ενώ από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του Ε' βαθμού, δηλαδή 858 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 7 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 3^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 866 ευρώ, πλην, όμως, έλαβε τελικά εσφαλμένως τις αποδοχές του 2^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας, ήτοι 823 ευρώ, συνεπώς, του οφείλονται κατ' αρχάς διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 ποσού 285 ευρώ (= 3 μήνες X 95€ [= 875€ - 780€]), από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 17 ευρώ (= 875€ - 858€) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 1.333 ευρώ (= 31 μήνες X 43€ [= 866€ - 823€]), ήτοι συνολικά 1.635 ευρώ (= 285€ + 17€ + 1.333€), 8) Ο 9^{ος} ενάγων (Απόλλων Κούνης) ανήκει στην κατηγορία

ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή του, την 16^η-6-2009, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 5 έτη και 11 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 1^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 875 ευρώ, πλην, όμως, από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η1-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 6 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, κατετάγη ορθώς στο 3^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και έλαβε τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 866 ευρώ, συνεπώς, του οφείλονται κατ' αρχάς διαφορές αποδοχών μόνο από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 συνολικού ποσού 380 ευρώ (= 4 μήνες X 95€ [= 875€ - 780€]), 9) Ο 11^{ος} ενάγων (Χρήστος Τσακουμάκης) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή του, την 21^η-10-2004, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 10 έτη και 11 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 3^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 911 ευρώ, πλην, όμως, από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, ενώ από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του Ε' βαθμού, δηλαδή 858 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η1-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 11 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 4^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 909 ευρώ, πλην, όμως, έλαβε τελικά εσφαλμένως τις αποδοχές του 2^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας, ήτοι 823 ευρώ, συνεπώς, του οφείλονται κατ' αρχάς διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 ποσού 393 ευρώ (= 3 μήνες X 131€ [= 911€ - 780€]), από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 53 ευρώ (= 911€ - 858€) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 2.666 ευρώ (= 31 μήνες X 86€ [= 909€ - 823€]), ήτοι συνολικά κατ' ορθό αγωγικό υπολογισμό 3.112 ευρώ (= 393€ + 53€ + 2.666€), 10) Ο 12^{ος} ενάγων (Εμμανουήλ Καλλιγέρης) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή του, την 16^η-3-2011, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 4 έτη και 8 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά

την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 2^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ¹ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 893 ευρώ, πλην, όμως, από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, συνεπώς, για το ανωτέρω χρονικό διάστημα, του οφείλονται κατ' αρχάς διαφορές αποδοχών συνολικού ποσού 452 ευρώ (= 4 μήνες X 113€ [= 893€ - 780€]), 11) Η 24^η ενάγουσα (Ανθή Ντούνη) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή της, την 15^η-12-2003, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 11 έτη και 11 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 4^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 929 ευρώ, πλην, όμως, από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, ενώ από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του Ε' βαθμού, δηλαδή 858 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 12 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 5^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 952 ευρώ, πλην, όμως, έλαβε τελικά εσφαλμένως τις αποδοχές του 2^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας, ήτοι 823 ευρώ, συνεπώς, της οφείλονται κατ' αρχάς διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 ποσού 447 ευρώ (= 3 μήνες X 149€ [= 929€ - 780€]), από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 54 ευρώ (= 929€ - 875€) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 3.999 ευρώ (= 31 μήνες X 129€ [= 952€ - 823€]), ήτοι συνολικά 4.500 ευρώ (= 447€ + 54€ + 3.999€), 12) Ο 25^{ος} ενάγων (Κωνσταντίνος Κυριακίδης) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή του, την 24^η-6-2008, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 7 έτη και 5 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 2^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 893 ευρώ, πλην, όμως, από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, ενώ από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του Ε' βαθμού, δηλαδή 858 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 7 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 3^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 866

(Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών – Εργατικές Διαφορές)

ευρώ, πλην, όμως, κατατάχθηκε και έλαβε τελικά εσφαλμένως τις αποδοχές του 2^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας, ήτοι 823 ευρώ, συνεπώς, του οφείλονται κατ' αρχάς διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 ποσού 339 ευρώ (= 3 μήνες X 113€ [= 893€ - 780€]), από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 18 ευρώ (= 893€ - 875€) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 1.333 ευρώ (= 31 μήνες X 43€ [= 866€ - 823€]), ήτοι συνολικά 1.690 ευρώ (= 339€ + 18€ + 1.333€), 13) Η 26^η ενάγουσα (Χριστίνα Ντάου) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή της, την 11^η-7-2006, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 8 έτη και 11 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 2^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 893 ευρώ, πλην, όμως, από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, ενώ από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του Ε' βαθμού, δηλαδή 858 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε τέθηκαν σε ισχύ οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 9 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 4^ο μισθολογικό κλιμάκιο του Ε' βαθμού της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 909 ευρώ, πλην, όμως, έλαβε τελικά εσφαλμένως τις αποδοχές του 2^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας, ήτοι 823 ευρώ, συνεπώς, της οφείλονται κατ' αρχάς διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 ποσού 339 ευρώ (= 3 μήνες X 113€ [= 893€ - 780€]), από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 35 ευρώ (= 893€ - 858€) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 2.666 ευρώ (= 31 μήνες X 86€ [= 909€ - 823€]), ήτοι συνολικά 3.040 ευρώ (= 339€ + 35€ + 2.666€), 14) Ο 27^{ος} ενάγων (Νικόλαος Γεωργίου) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή του, την 1^η-8-2005, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 10 έτη και 4 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 3^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 911 ευρώ, πλην, όμως, από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, ενώ από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του Ε' βαθμού, δηλαδή 858 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η-1-2016 έως

και 31-7-2018, οπότε τέθηκαν σε ισχύ οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 10 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 4° μισθολογικό κλιμάκιο του Ε' βαθμού της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 909 ευρώ, πλην, όμως, έλαβε τελικά εσφαλμένως τις αποδοχές του 2° μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας, ήτοι 823 ευρώ, συνεπώς, του οφείλονται κατ' αρχάς διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 30-11-2015 ποσού 393 ευρώ (= 3 μήνες X 131€ [= 911€ - 780€]), από 1^η-12-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 53 ευρώ (= 911€ - 858€) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 2.666 ευρώ (= 31 μήνες X 86€ [= 909€ - 823€]), ήτοι συνολικά 3.112 ευρώ (= 393€ + 53€ + 2.666€ και 15) Ο 28° ενάγων (Βασίλειος Ζέκιος) ανήκει στην κατηγορία ΔΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή του, την 11^η-3-2011, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 4 έτη και 3 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό της ΔΕ κατηγορίας και να λάβει τις βασικές μηνιαίες αποδοχές εξ 944 ευρώ, πλην, όμως, από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΔΕ, ήτοι 858 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 4 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, κατετάγη ορθώς στο 2° μισθολογικό κλιμάκιο της ΔΕ κατηγορίας και έλαβε τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 918 ευρώ, συνεπώς, του οφείλονται κατ' αρχάς διαφορές αποδοχών μόνο από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 συνολικού ποσού 344 ευρώ (= 4 μήνες X 86€ [= 944€ - 858€]).

Προσέτι, αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος δεν συμμορφώθηκε αμέσως στις άνω δικαστικές αποφάσεις, ως προς τους λοιπούς ενάγοντες (13° έως και 23°), με συνέπεια, καθ' όλο το ένδικο χρονικό διάστημα, τούτοι, καίτοι προσέφεραν τις υπηρεσίες τους στον εναγόμενο, να μην έχουν διοριστεί σε προσωποπαγείς θέσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και κατ' ακολουθία να μην έχουν καταταγεί στα προσήκοντα μισθολογικά κλιμάκια των Ν. 4024/2011 και 4354/2015, οι δε αποδοχές που ελάμβαναν υπολείπονταν των νομίμων, λαμβανομένης υπόψη και της προϋπηρεσίας τους. Ειδικότερα: 1) Έκαστος από τους 13° και 14° εκ των εναγόντων (Νικόλαος Μιμήνας και Πάναγιώτης Μιμήνας) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή τους, την 17^η-5-2010, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 5 έτη και 6 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγούν στον Ε' βαθμό, 1° μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ

κατηγορίας και να λάβει έκαστος μηνιαίες αποδοχές 875 ευρώ, γεγονός, ωστόσο, που δεν συνέβη, αφού δεν συμπεριλήφθηκαν στη σχετική απόφαση Δημάρχου τελευτενών κατατάχθηκαν στον άνω βαθμό, αλλά από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 έλαβαν το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 5 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγούν στο 2^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβουν τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 823 ευρώ, πλην, όμως, δεν κατατάχθηκαν στο προσήκον μισθολογικό κλιμάκιο, αλλά έλαβαν τελικά εσφαλμένως τις αποδοχές του 1^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας, ήτοι 780 ευρώ, συνεπώς, οφείλονται κατ' αρχάς σε καθέναν εξ αυτών διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 380 ευρώ (= 4 μήνες X 95€ [= 875€ - 780€]) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 1.333 ευρώ (= 31 μήνες X 43€ [= 823€ - 780€]), ήτοι συνολικά 1.713 ευρώ (= 380€ + 1.333€), απορριπτομένων ως αβάσιμων των επιπλέον αιτούμενων, 2) Ο 15^{ος} ενάγων (Στυλιανός Πατούνας) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή του, την 11^η-3-2011, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 4 έτη και 8 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, βασικό μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 858 ευρώ, γεγονός, ωστόσο, που δεν συνέβη, καθώς δεν συμπεριλήφθηκε στη σχετική απόφαση Δημάρχου, ενώ από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 4 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 2^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 823 ευρώ, πλην, όμως, δεν κατατάχθηκε στο προσήκον μισθολογικό κλιμάκιο, αλλά έλαβε τελικά τις αποδοχές του 1^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας, ήτοι 780 ευρώ, συνεπώς, οφείλονται κατ' αρχάς σε αυτόν διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 312 ευρώ (= 4 μήνες X 78€ [= 858€ - 780€]), και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 1.333 ευρώ (= 31 μήνες X 43€ [= 823€ - 780€]), ήτοι συνολικά 1.645 ευρώ (= 312€ + 1.333€), 3) Ο 16^{ος} ενάγων (Παναγιώτης Πατούνας) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα

πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή του, την 18^η-10-2004, έως την 1^η-1-2016, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, 9 έτη (αφαιρουμένου του χρόνου μη απασχόλησής του κατόπιν απόρριψης της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων που είχε ασκήσει, κατά τα πιο πάνω διάμειφθέντα), συνεπώς, από 1^η-1-2016 κι εφεξής έπρεπε να καταταγεί στο 4^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 909 ευρώ, πλην, όμως, ελλείψει κατάταξής του από τον έναγόμενο, έλαβε τελικά εσφαλμένως τις αποδοχές του 1^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, συνεπώς, οφείλονται κατ' αρχάς σε αυτόν διαφορές αποδοχών από 1^η-6-2017 έως και 31-7-2018 ποσού 1.677 ευρώ (= 13 μήνες X 129€ [= 909€ - 780€]), 4) Ο 17^{ος} ενάγων (Ιωάννης Ποθητός) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή του, την 1^η-6-2007, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 6 έτη, 7 μήνες και 15 ημέρες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 1^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 875 ευρώ, γεγονός, ωστόσο, που δεν συνέβη, καθώς δεν συμπεριλήφθηκε στη σχετική απόφαση Δημάρχου, ενώ από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 6 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 3^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 866 ευρώ, πλην, όμως, δεν κατατάχθηκε στο προσήκον μισθολογικό κλιμάκιο, αλλά έλαβε τελικά τις αποδοχές του 1^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας, ήτοι 780 ευρώ, συνεπώς, οφείλονται κατ' αρχάς σε αυτόν διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 380 ευρώ (= 4 μήνες X 95€ [= 875€ - 780€]) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 2.666 ευρώ (= 31 μήνες X 86€ [= 866€ - 780€]), ήτοι συνολικά 3.046 ευρώ (= 380€ + 2.666€); 5) Ο 18^{ος} ενάγων (Γεώργιος Μάστορης) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή του, την 5^η-5-2009, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 5 έτη και 10 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 1^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 875 ευρώ, γεγονός, ωστόσο, που δεν συνέβη, καθώς δεν συμπεριλήφθηκε στη σχετική απόφαση Δημάρχου, ενώ από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το

CH

Βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η1-1-2016 οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 5 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 2^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 823 ευρώ και, ακολούθως, από 1^η-2-2018 έως 31-7-2018, έχοντας 6 έτη προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 3^ο μισθολογικό κλιμάκιο της αυτής ως άνω κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές εξ 866 ευρώ, πλην, όμως, δεν κατατάχθηκε στα επιμέρους ως άνω προσήκοντα μισθολογικά κλιμάκια της κατηγορίας του, αλλά έλαβε τελικά τις αποδοχές του 1^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας, ήτοι 780 ευρώ, συνεπώς, οφείλονται κατ' αρχάς σε αυτόν διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 380 ευρώ (= 4 μήνες X 95€ [= 875€ - 780€]), από 1^η-1-2016 έως και 31-1-2018 ποσού 1.075 ευρώ (= 25 μήνες X 43€ [= 823€ - 780€]) και από 1^η-2-2018 έως και 31-7-2018 ποσού 516 ευρώ (= 6 μήνες X 86€ [= 866€ - 780€]), ήτοι συνολικά 1.971 ευρώ (= 380€ + 1.075€ + 516€), 6) Η 19^η ενάγουσα (Σοφία Χανιώτη) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την πρόσληψή της, την 11^η-11-2011, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 4 έτη, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, βασικό μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 858 ευρώ, γεγονός, ωστόσο, που δεν συνέβη, καθώς δεν συμπεριλήφθηκε στη σχετική απόφαση Δημάρχου, ενώ από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η1-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 4 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 2^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 823 ευρώ, πλην, όμως, δεν κατατάχθηκε στο προσήκον μισθολογικό κλιμάκιο, αλλά έλαβε τελικά τις αποδοχές του 1^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, συνεπώς, οφείλονται κατ' αρχάς σε αυτήν διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 312 ευρώ (= 4 μήνες X 78€ [= 858€ - 780€]) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 1.333 ευρώ (= 31 μήνες X 43€ [= 823€ - 780€]), ήτοι συνολικά 1.645 ευρώ (= 312€ + 1.333€), 7) Ο 20^{ος} ενάγων (Σταύρος Καρακάσης) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την

πρόσληψή του, την 15^η-1-2008, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 7 έτη και 10 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 2^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 893 ευρώ, γεγονός, ωστόσο, που δεν συνέβη, καθώς δεν συμπεριλήφθηκε στη σχετική απόφαση Δημάρχου, ενώ από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 7 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 3^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 866 ευρώ, πλην, όμως, δεν κατατάχθηκε στο προσήκον μισθολογικό κλιμάκιο, αλλά έλαβε τελικά τις αποδοχές του 1^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, συνεπώς, οφείλονται κατ' αρχάς σε αυτόν διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 452 ευρώ (= 4 μήνες X 113€ [= 893€ - 780€]) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 2.666 ευρώ (= 31 μήνες X 86€ [= 866€ - 780€]), ήτοι συνολικά 3.118 ευρώ (= 452€ + 2.666€), 8) Ο 21^{ος} εναγόμενος (Μίλκο Σλάβτσεφ) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την αρχική πρόσληψή του, την 3^η-3-2008, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 7 έτη και 9 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 2^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 893 ευρώ, γεγονός, ωστόσο, που δεν συνέβη, καθώς δεν συμπεριλήφθηκε στη σχετική απόφαση Δημάρχου, ενώ από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 7 έτη και 10 μήνες πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 3^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 866 ευρώ, πλην, όμως, δεν κατατάχθηκε στο προσήκον μισθολογικό κλιμάκιο, αλλά έλαβε τελικά τις αποδοχές του 1^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, συνεπώς, οφείλονται κατ' αρχάς σε αυτόν διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 452 ευρώ (= 4 μήνες X 113€ [= 893€ - 780€]) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 2.666 ευρώ (= 31 μήνες X 86€ [= 866€ - 780€]), ήτοι συνολικά 3.118 ευρώ (= 452€ + 2.666€), (8) οι αιτιάσεις του εναγόμενου περί πάραίτησης του 21^{ου} σημειώνεται, δε, ότι οι αιτιάσεις του εναγόμενου περί πάραίτησης του 21^{ου}

ενάγοντος από την υπηρεσία του με τη σχετική υπ' αριθ. πρωτ. 289/14-1-2019
πετησή του προβάλλονται αλυσιτελώς και ουδεμία έννομη συνέπεια ασκούν στην
από κρίση υπόθεση, διοθέντος ότι οι ένδικες αξιώσεις του τελευταίου αφορούν σε
χρονικό διάστημα προγενέστερο της παραίτησής του, ενόσω, δηλαδή,
απασχολούταν κανονικά στον εναγόμενο Δήμο, 9) Ο 22^{ος} ενάγων (Ντορέλ
Γιουτσίτα) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με διανυθείσα πραγματική υπηρεσία
συνολικά από την αρχική πρόσληψή του, την 7^η-10-2004, έως την 2^η-12-2015,
οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 10 έτη και 11 μήνες, έπρεπε,
επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε' βαθμό, 3^ο μισθολογικό
κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες αποδοχές 911 ευρώ, γεγονός,
ωστόσο, που δεν συνέβη, καθώς δεν συμπεριλήφθηκε στη σχετική απόφαση
Δημάρχου και δεν κατατάχθηκε στον άνω βαθμό, ενώ από 1^η-9-2015 έως και 31-
12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ' βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι
780 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η-1-2016 έως
και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 11 έτη
πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε να καταταγεί στο 4^ο μισθολογικό κλιμάκιο
της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 909 ευρώ,
πλην, όμως, δεν κατατάχθηκε στο προσήκον μισθολογικό κλιμάκιο, αλλά έλαβε
τελικά τις αποδοχές του 1^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας
ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, συνεπώς, οφείλονται κατ' αρχάς σε αυτόν διαφορές
αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 524 ευρώ (= 4 μήνες X
131€ [= 911€ - 780€]) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 3.999 ευρώ
(= 31 μήνες X 129€ [=909€ - 780€]), ήτοι συνολικά 4.523 ευρώ (= 524€ + 3.999€)
και 10) Ο 23^{ος} ενάγων (Ντίμιταρ Αραμπατζίεφ) ανήκει στην κατηγορία ΥΕ, με
διανυθείσα πραγματική υπηρεσία συνολικά από την αρχική πρόσληψή του, την
9^η-2-2009, έως την 2^η-12-2015, οπότε ίσχυαν οι διατάξεις του Ν. 4024/2011, 6
έτη και 9 μήνες, έπρεπε, επομένως, κατά την 2^η-12-2015 να καταταγεί στον Ε'
βαθμό, 1^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει μηνιαίες
αποδοχές 875 ευρώ, γεγονός, ωστόσο, που δεν συνέβη, καθώς δεν
συμπεριλήφθηκε στη σχετική απόφαση Δημάρχου και δεν κατατάχθηκε στον άνω
βαθμό, ενώ από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 έλαβε το βασικό μισθό του ΣΤ'
βαθμού της αυτής κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, για το δε υπόλοιπο ένδικο
χρονικό διάστημα, ήτοι από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018, οπότε ίσχυαν οι
διατάξεις του Ν. 4354/2015, έχοντας 6 έτη πραγματικής προϋπηρεσίας, έπρεπε

να καταταγεί στο 3^ο μισθολογικό κλιμάκιο της ΥΕ κατηγορίας και να λάβει τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές εξ 866 ευρώ, πλην, όμως, δεν κατατάχθηκε στό προσήκον μισθολογικό κλιμάκιο, αλλά έλαβε τελικά τις αποδοχές του 1^{ου} μισθολογικού κλιμακίου της αυτής ως άνω κατηγορίας ΥΕ, ήτοι 780 ευρώ, συνεπώς, οφείλονται κατ' αρχάς σε αυτόν διαφορές αποδοχών από 1^η-9-2015 έως και 31-12-2015 ποσού 380 ευρώ (= 4 μήνες X 95€ [= 875€ - 780€]) και από 1^η-1-2016 έως και 31-7-2018 ποσού 2.666 ευρώ (= 31 μήνες X 86€ [= 866€ - 780€]), ήτοι συνολικά 3.046 ευρώ (= 380€ + 2.666€). Εκ πάντων των προαναφερθέντων προκύπτει ότι, ο εναγόμενος Δήμος δεν συμμορφώθηκε εξ ολοκλήρου, και δη χωρίς καθυστέρηση, στις υπ' αριθ. 271/2014 και 3221/2014 - ήδη αμετάκλητες- αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και Μονομελούς Εφετείου Αθηνών αντίστοιχα. Ειδικότερα, δεν προέβη σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής, αφού δεν κατέταξε τους ενάγοντες στα προσήκοντα μισθολογικά κλιμάκια και δεν τους κατέβαλε το σύνολο των νομίμων αποδοχών που έπρεπε να τους καταβάλει με βάση την πραγματική προϋπηρεσία τους, σύμφωνα με τα γενόμενα δεκτά στις προρρηθείσες δικαστικές αποφάσεις και κατόπιν αναγνώρισής ότι συνδέονται με τον εναγόμενο με εξαρχής συμβάσεις (ιδιωτικού δίκαιου) εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου. Ως εκ τούτου, οι ενάγοντες δικαιολογούν κάθε έννομο αορίστου χρόνου. Ως εκ τούτου, οι ενάγοντες δικαιολογούν κάθε έννομο συμφέρον να διεκδικήσουν δικαστικώς τα επίδικα χρηματικά ποσά, που συνίστανται σε διαφορές των νομίμων αποδοχών τους, αφού έως το χρόνο συζήτησης της ένδικης υπόθεσης, κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, δεν αποδείχθηκε η εξόφληση τούτων. Τα ανωτέρω δεν αναιρούνται από τις κατ' ιδίαν αλυσιτελώς προβαλλόμενες αιτιάσεις του εναγομένου ότι για τους μεν 1^η έως και 12^η εκ των εναγόντων και 24^η έως και 28^η εναγομένου ότι για τους μεν 13^η έως και 23^η εκκρεμούσε ο διορισμός τους καθότι δεν κατείχαν το τυπικό προσόν (απολυτήριο δημοτικού) που απαιτούταν για την αντίστοιχη θέση, ούτε ότι εκδόθηκαν τελικά και για τους τελευταίους οι υπ' αριθ. 2936/25501/27-7-2018 (για τους 13^η έως και 19^η) και 1758/12878/19-3-2019 (για τους 17^η, 22^η και 23^η) σχετικές αποφάσεις διορισμού τους, διότι όλα τα παραπάνω δεν ανατρέπουν την υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλει στους ενάγοντες τη διαφορά των νομίμων αποδοχών που δεν τους κατέβαλε, είτε λόγω εσφαλμένης βαθμολογικής και μισθολογικής κατάταξής τους στην υπηρεσία, είτε λόγω εν γένει παράλειψης κατάταξής τους, είναι δε αδιάφορη η (ταυτόχρονη ή υστερόχρονη για μερικούς)

Σύροςη των διαπιστωτικών πράξεων διορισμού τους σε προσωποπαγίες θέσεις ΙΑΧ, διοθέντος ότι οι επίδικες απαιτήσεις, ως τούτες ορίστηκαν ανωτέρω, εξακολουθούν να οφείλονται. Ειδικώς, δε, για τους 13^ο έως και 23^ο εκ των εναγόντων, χρήζει επιπλέον αναφοράς ότι ουδόλως δικαιολογείται η παράλειψη του εναγομένου να προβεί κατά τον αμέσως απολύτως αναγκαίο χρόνο στις απαιτούμενες ενέργειες για την ολοκλήρωση του διορισμού τους, την κατάταξή τους και την καταβολή των νομίμων αποδοχών τους με βάση την αναγνωρισθείσα πραγματική τους προϋπηρεσία, ούτε με την αιτιολογία ότι δεν διέθεταν το τυπικό προσόν (απολυτήριο δημοτικού) που απαιτούταν για τη θέση στην οποία απασχολούνταν, καθότι η προαναφερθείσα διαδικασία θα πραγματοποιούταν σε συμμόρφωση δικαστικής απόφασης, όπερ σημαίνει ότι ήταν αδιάφορη η ύπαρξη ή μη στο πρόσωπο των εν λόγω εναγόντων των προβλεπομένων εν γένει τυπικών ή πρόσθετων προσόντων, γεγονός που επιρρωνύεται και από τη σχετική προσθήκη που έλαβε χώρα στην παρ. 6 του άρ. 21 του Ν. 2738/1999 (βλ. άρ. 52 παρ. 2 Ν. 4456/2017); σύμφωνα με την οποία «Η κατάταξη σε θέσεις εργασίας αορίστου χρόνου ΥΕ και ΔΕ, η οποία πραγματοποιείται σε συμμόρφωση με δικαστικές αποφάσεις του άρθρου 1 του Ν. 3068/2002, ολοκληρώνεται και χωρίς τα προβλεπόμενα από τις οικείες διατάξεις για τη θέση τυπικά και πρόσθετα προσόντα διορισμού», ενώ, εξάλλου, δεν πρέπει να παραβλεφθεί ότι για τους διοριστέους σε εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, η σχετική απόφαση κατανομής έχει αποκλειστικά διαπιστωτικό χαρακτήρα και η έλλειψή της δεν αναστέλλει την υποχρέωση συμμόρφωσης στις οικείες δικαστικές αποφάσεις. Επίσης, αβάσιμοι και ως εκ τούτου απορριπτέοι κρίνονται οι ισχυρισμοί του εναγομένου ότι ο χρόνος προϋπηρεσίας που δεν έλαβε υπόψη για τη μισθολογική κατάταξη των 16^{ου}, 20^{ου}, 22^{ου} και 23^{ου} εκ των εναγόντων αφορούσε σε υπηρεσία ιδιωτικού και όχι δημοσίου δικαίου και τούτο, διότι, πέραν του ότι δεν αποδείχθηκαν κατ' ουσίαν, σε κάθε περίπτωση, ο διανυθείσες χρόνος προϋπηρεσίας τους σε δημόσια υπηρεσία, ως αυτός παρατέθηκε ανωτέρω, έχει ήδη κριθεί και αναγνωρισθεί με τις προαναφερθείσες υπ' αριθ. 271/2014 και 3221/2014 -ήδη αμετάκλητες- αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και Μονομελούς Εφετείου Αθηνών αντίστοιχα, δεσμεύοντας προς τούτο τον εναγόμενο. Άλλωστε, από τον άνω χρόνο προϋπηρεσίας των εναγόντων εξαρτήθηκε η κρίση περί της ύπαρξης σύμβασης αορίστου χρόνου μεταξύ των τελευταίων και του εναγομένου, επομένως, συνιστά

ζήτημα που κρίθηκε παρεμπιπτόντως στις σχετικές προηγηθείσες δίκες και αποτέλεσε αναγκαία προϋπόθεση του κύριου ζητήματος, ως τέτοιο, δε, καταλαμβάνεται από το δεδικασμένο των προρρηθεισών υπ' αριθ. 271/2014 και 3221/2014 δικαστικών αποφάσεων (άρ. 331 ΚΠολΔ) και δεσμεύει και το παρόν Δικαστήριο. Επίσης, οι ισχυρισμοί του εναγομένου ότι δεν υποχρεούται να εκδώσει πράξεις αναδρομικού περιεχομένου για το διορισμό και την αναγνώριση της προϋπηρεσίας των εναγόντων τυχάνουν ομοίως αβάσιμοι και, συνεπώς, απορριπτέοι, διότι από την επισκόπηση των πάραπάνω δικαστικών αποφάσεων και λαμβανομένου υπόψη του δεδικασμένου που αυτές παράγουν πρόκυπτει ότι, ο εναγόμενος δεσμεύεται να δεχτεί ότι η απασχόληση των δικαιωθέντων δικαστικά εναγόντων διανύθηκε με ενιαία σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου και να τους απασχολεί ως αορίστου χρόνου, γεγονός που του δημιουργεί άμεσα την υποχρέωσή να τους διορίσει και τοποθετήσει σε οργανική θέση κατά τρόπο ώστε να τακτοποιηθεί η απασχόλησή τους από την έναρξη του συμβατικού δεσμού με βάση την πρώτη σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου ή την πρώτη σύμβαση έργου, ως εργαζομένων με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου. Ως εκ τούτων, σύμφωνα και με όσα διημείφθησαν στη νομική σκέψη της παρούσας, θα πρέπει να δοθεί αναδρομική ίσχυς στην οικεία πράξη κατάταξής τους και δη από το χρονικό σημείο έναρξης του συμβατικού δεσμού, ώστε αυτό να αποτελέσει και τη βάση για την υπηρεσιακή εξέλιξη των εναγόντων, η οποία θα διαμορφωθεί στη συνέχεια διά της εφαρμογής των διατάξεων που διαδοχικά ίσχυσαν μέχρι σήμερα. Άλλωστε, η πρόσδοση αναδρομικής ίσχυος στις εν λόγω διοικητικές ενέργειες του εναγομένου ανταποκρίνεται και στην υποχρέωσή του, κατά τα άρ. 95 παρ. 5 του Συντάγματος και 1 του Ν. 3068/2002, να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Συνεπώς, ο εναγόμενος οφείλει, κατ' αρχάς, στους εναγόντες τις διαφορές των νομίμων αποδοχών που δέν τους κατέβαλε λόγω εσφαλμένης ή μη κατάταξής τους, κατά περίπτωση, στο προσήκον μισθολογικό κλιμάκιο, κατά τα ειδικώς διαμειφθέντα ανωτέρω, με την επιφύλαξη ενδεχόμενης παραγραφής μέρους αυτών, κατά τα αμέσως επόμενα αναφερόμενα. Ειδικότερα, όσον αφορά στην παραγραφή των ένδικων αξιώσεων, η οποία λαμβάνεται υπόψη, σε κάθε περίπτωση, και αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρ. 144 Ν. 4270/2014), λεκτέα τα εξής: Ο χρόνος παραγραφής εκάστης εκ των επίδικων απαιτήσεων άρχισε από τη γένεσή τους, ήτοι από το χρόνο που κάθε επιμέρους ποσό ήταν καταβλητέο, συνεπώς, εν προκειμένω, από το τέλος κάθε μήνα στον οποίο έπρεπε να καταβληθούν οι νόμιμες

αποδοχές (ΑΚ 655). Τούτων διθέντων, οι απαιτήσεις των 9^{ου}, 12^{ου}, 13^{ου}, 14^{ου} 15^{ου}, 17^{ου}, 18^{ου}, 19^{ης}, 24^{ης}, 25^{ου} και 28^{ου} εκ των εναγόντων σχετικά με τη διαφορά των αποδοχών τους για το μήνα Σεπτέμβριο 2015 έχει υποπέσει στη διετή παραγραφή του άρ. 140 παρ. 3 Ν. 4270/2014, διότι η υπό κρίση αγωγή επιδόθηκε στον εναγόμενο στις 5-9-2018, ήτοι σε χρονικό διάστημα πλέον των δύο ετών από τη γένεση των άνω αξιώσεων, όταν δηλαδή τούτες είχαν ήδη παραγραφεί (βλ. σχετ. την υπ' αριθ. 4.659Δ/5-9-2018 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών Νικολάου Ι. Γκώνια), ενώ, εξάλλου, η επικαλούμενη από τους ίδιους από 20-10-2017 αίτησή τους, με την οποία ζήτησαν την ορθή κατάταξη ενός εκάστου στον προσήκοντα βαθμό και μισθολογικό κλιμάκιο και την καταβολή των νομίμων αποδοχών τους, δεν κατέστη δυνατό να διακόψει την ανωτέρω παραγραφή, ως αβάσιμα υποστηρίζουν, καθώς κατατέθηκε ενώπιον του εναγομένου την 26^η-10-2017 (βλ. αντίγραφο της με αριθ. πρωτ. 34837/26-10-2017 αίτησης των άνω εναγόντων, την οποία προσκομίζουν και επικαλούνται οι τελευταίοι), όταν δηλαδή οι προρρηθείσες αξιώσεις τους (Σεπτεμβρίου 2015) είχαν ήδη παραγραφεί. Ωστόσο, η παραγραφή των λοιπών αξιώσεων των άνω εναγόντων (από 1^η-10-2015 έως 31-7-2018), έχει διακοπεί, κατ' άρ. 143 περ. β' Ν. 4270/2014, με την προρρηθείσα από 20-10-2017 αίτησή τους, διθέντος ότι τούτη υποβλήθηκε στον εναγόμενο πριν τη συμπλήρωση διετίας από τη γένεσή τους, λαμβανομένου υπόψη ότι η αρχαιότερη εξ αυτών γεννήθηκε στις 31-10-2015, ενόψει, δε, της μη απάντησης από μέρους του εναγομένου, η παραγραφή άρχισε εκ νέου μετά την πάροδο έξι (6) μηνών από τη χρονολογία υποβολής της άνω αίτησης, οπότε, στο μεταξύ, και πάντως πριν την πάροδο διετίας, ασκήθηκε η υπό κρίση αγωγή, η οποία και διέκοψε εκ νέου την ανωτέρω παραγραφή. Όσον αφορά, περαιτέρω, στους λοιπούς ενάγοντες (1^η, 2^η, 3^η, 4^η, 5^η, 6^η, 7^η, 8^η, 10^η, 11^η, 20^η, 21^η, 22^η, 23^η, 26^η και 27^η) ουδεμία εκ των ένδικων αξιώσεων τους έχει υποπέσει στη διετή παραγραφή του άρ. 140 παρ. 3 Ν. 4270/2014, αφού διεκόπη, κατ' άρ. 143 περ. β' Ν. 4270/2014, με την με την από 21-9-2017 αίτησή τους, με την οποία ζήτησαν την ορθή κατάταξη ενός εκάστου στον προσήκοντα βαθμό και μισθολογικό κλιμάκιο και την καταβολή των νομίμων αποδοχών τους. Ειδικότερα, η παραπάνω αίτησή τους κατατέθηκε ενώπιον του εναγομένου την 25^η-9-2017 (βλ. τη με αριθ. πρωτ. 29530/25-9-2017 αίτηση που προσκομίζουν και επικαλούνται οι άνω ενάγοντες), δηλαδή, πριν τη συμπλήρωση διετίας, διθέντος ότι η

αρχαιότερη εξ αυτών γεννήθηκε στις 30-9-2015, ενώπει, δε, της μη απάντησης από μέρους του εναγομένου, η παραγραφή άρχισε εκ νέου μετά την πάροδο έξι (6) μηνών από τη χρονολογία υποβολής της ανωτέρω αίτησης, οπότε, στο μεταξύ, και πριν την πάροδο διετίας, ασκήθηκε η υπό κρίση αγωγή, η οποία και διέκοψε εκ νέου την παραγραφή.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω και δεδομένου ότι μέρος των αγωγικών αξιώσεων έχει παραγραφεί για τους 9° , 12° , 13° , 14° , 15° , 17° , 18° , 19° , 24° , 25° και 28° εκ των εναγόντων, κατά τις παραπάνω διακρίσεις, ο εναγόμενος Δήμος υποχρεούται να καταβάλει στους ενάγοντες, για διαφορές των νομίμων αποδοχών τους, τα ακόλουθα χρηματικά ποσά: στην 1° εξ αυτών το ποσό των 3.040 ευρώ, στο 2° το ποσό των 3.112 ευρώ, στον 3° το ποσό των 1.707 ευρώ, στον 4° το ποσό των 3.112 ευρώ, σε έκαστο εκ των 5° , 6° , 7° και 10° το ποσό των 1.707 ευρώ, στον 8° το ποσό των 1.635 ευρώ, στον 9° το ποσό των 285 ευρώ (= 380€ {αρχικά οφειλόμενο ποσό} – 95€ {παραγραφείσα ένδικη απαίτηση Σεπτεμβρίου 2015}), στον 11° το ποσό των 3.112 ευρώ, στον 12° το ποσό των 339 ευρώ (= 452€ {αρχικά οφειλόμενο ποσό} – 113€ {παραγραφείσα ένδικη απαίτηση Σεπτεμβρίου 2015}), σε έκαστο εκ των 13° και 14° το ποσό των 1.618 ευρώ (= 1.713€ {αρχικά οφειλόμενο ποσό} – 95€ {παραγραφείσα ένδικη απαίτηση Σεπτεμβρίου 2015}), στον 15° το ποσό των 1.567 ευρώ (= 1.645€ {αρχικά οφειλόμενο ποσό} – 78€ {παραγραφείσα ένδικη απαίτηση Σεπτεμβρίου 2015}), στον 16° το ποσό των 1.677 ευρώ, στον 17° το ποσό των 2.951 ευρώ (= 3.046€ {αρχικά οφειλόμενο ποσό} – 95€ {παραγραφείσα ένδικη απαίτηση Σεπτεμβρίου 2015}), στον 18° το ποσό των 1.876 ευρώ (= 1.971€ {αρχικά οφειλόμενο ποσό} – 95€ {παραγραφείσα ένδικη απαίτηση Σεπτεμβρίου 2015}), στη 19° το ποσό των 1.567 ευρώ (= 1.645€ {αρχικά οφειλόμενο ποσό} – 78€ {παραγραφείσα ένδικη απαίτηση Σεπτεμβρίου 2015}), σε έκαστο εκ των 20° και 21° το ποσό των 3.118 ευρώ, στον 22° το ποσό των 4.523 ευρώ, στον 23° το ποσό των 3.046 ευρώ, στην 24° το ποσό των 4.351 ευρώ (= 4.500€ {αρχικά οφειλόμενο ποσό} – 149€ {παραγραφείσα ένδικη απαίτηση Σεπτεμβρίου 2015}), στον 25° το ποσό των 1.580 ευρώ (= 1.690€ {αρχικά οφειλόμενο ποσό} – 113€ {παραγραφείσα ένδικη απαίτηση Σεπτεμβρίου 2015}), στην 26° το ποσό των 3.040 ευρώ, στον 27° το ποσό των 3.112 ευρώ και στον 28° το ποσό των 258 ευρώ (= 344€ {αρχικά οφειλόμενο ποσό} – 86€ {παραγραφείσα ένδικη απαίτηση Σεπτεμβρίου 2015}), και όλα τα παραπάνω με το νόμιμο τόκο (ως τούτος έχει διαμορφωθεί και ισχύει κατ' άρ. 45 Ν. 4607/2019, σε συνδυασμό με άρ. 276 παρ.

3 Ν. 3463/2006) από την επομένη της επίδοσης της κρινόμενης αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση. Μετά ταύτα, η ένδικη αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και κατ' ουσίαν βάσιμη, κατά την κύρια βάση της, και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στους ενάγοντες τα παραπάνω χρηματικά ποσά, τα οποία εξακολουθεί να τους οφείλει. Το αίτημα περί κήρυξης της παρούσας απόφασης προσωρινά εκτελεστής, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτό μόνο για τις επιδικασθείσες απαιτήσεις των τριών (3) τελευταίων μηνών πριν την άσκηση της υπό κρίση αγωγής, ήτοι Μαΐου, Ιουνίου και Ιουλίου 2018 (άρ. 910 περ. 4 ΚΠολΔ) και συγκεκριμένα: για έκαστο εκ των 1^{ης}, 2^{ου}, 4^{ου}, 11^{ου}, 17^{ου}, 20^{ου}, 21^{ου}, 23^{ου}, 26^{ου}, 27^{ου} εκ των εναγόντων για το ποσό των 258 ευρώ, για έκαστο εκ των 3^{ου}, 5^{ου}, 6^{ου}, 7^{ου}, 8^{ου}, 10^{ου}, 13^{ου}, 14^{ου}, 15^{ου}, 18^{ου}, 19^{ης}, 25^{ου} εκ των εναγόντων για το ποσό των 129 ευρώ και για έκαστο εκ των 16^{ου}, 22^{ου} και 24^{ης} εκ των εναγόντων για το ποσό των 387 ευρώ, για τις δε υπόλοιπες επιδικασθείσες απαιτήσεις το εν λόγω αίτημα πρέπει να απορριφθεί, διότι το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν συντρέχουν εν προκειμένω εξαιρετικοί λόγοι που επιβάλλουν την προσωρινή εκτελεστότητα ως προς αυτές, ούτε ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση θα προκαλέσει σημαντική ζημία στους ενάγοντες, δεδομένου μάλιστα ότι λαμβάνουν το μεγαλύτερο μέρος των νομίμων αποδοχών τους, με το οποίο δύνανται να καλύπτουν τις δαπάνες διαβίωσής τους και τις εν γένει υποχρεώσεις. Τέλος, η δικαστική δαπάνη πρέπει να συμψηφιστεί μεταξύ των διαδίκων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 179 ΚΠολΔ και ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας, καθόσον η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαιτέρως δυσχερής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων..

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ δι, τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ, κατά τα λοιπά, την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει: στην 1^η εκ των εναγόντων το ποσό των 3.040 ευρώ, στο 2^ο εκ των εναγόντων το ποσό των 3.112 ευρώ, στον 3^ο εκ των εναγόντων το ποσό των 1.707 ευρώ, στον 4^ο εκ των εναγόντων το ποσό των 3.112 ευρώ, σε έκαστο εκ των 5^{ου}, 6^{ου} και 7^{ου} εκ των εναγόντων το ποσό των 1.707 ευρώ, στον 8^ο εκ των εναγόντων το ποσό των 1.635 ευρώ, στον 9^ο εκ των εναγόντων το ποσό των 285 ευρώ, στον 10^ο εκ των εναγόντων το ποσό

των 1.707 ευρώ, στον 11^ο εκ των εναγόντων το ποσό των 3.112 ευρώ, στον 12^ο εκ των εναγόντων το ποσό των 339 ευρώ, σε έκαστο εκ των 13^{ου} και 14^{ου} εκ των εναγόντων το ποσό των 1.618 ευρώ, στον 15^ο εκ των εναγόντων το ποσό των 1.567 ευρώ, στον 16^ο εκ των εναγόντων το ποσό των 1.677 ευρώ, στον 17^ο εκ των εναγόντων το ποσό των 2.951 ευρώ, στον 18^ο εκ των εναγόντων το ποσό των 1.567 ευρώ, σε έκαστο εκ των 20^{ου} και 21^{ου} εκ των εναγόντων το ποσό των 3.118 ευρώ, στον 22^ο εκ των εναγόντων το ποσό των 4.523 ευρώ, στον 23^ο εκ των εναγόντων το ποσό των 3.046 ευρώ, στην 24^η εκ των εναγόντων το ποσό των 4.351 ευρώ, στον 25^ο εκ των εναγόντων το ποσό των 1.580 ευρώ, στην 26^η εκ των εναγόντων το ποσό των 3.040 ευρώ, στον 27^ο εκ των εναγόντων το ποσό των 3.112 ευρώ και στον 28^ο εκ των εναγόντων το ποσό των 258 ευρώ, και δη όλα τα παραπάνω ποσά με το νόμιμο τόκο (ως τούτος έχει διαμορφωθεί και ισχύει κατ' άρ. 45 Ν. 4607/2019, σε συνδυασμό με άρ. 276 παρ. 3 Ν. 3463/2006) από την επομένη της επίδοσης της κρινόμενης αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση.

ΚΗΡΥΞΣΕΙ την παρούσα απόφαση, κατά την αμέσως ανωτέρω διάταξή της, εν μέρει προσωρινώς εκτελεστή μόνο για τις απαιτήσεις των τριών (3) τελευταίων μηνών πριν από την άσκηση της ένδικης αγωγής και, συγκεκριμένα, για έκαστο εκ των 1^{ης}, 2^{ου}, 4^{ου}, 11^{ου}, 17^{ου}, 20^{ου}, 21^{ου}, 23^{ου}, 26^{ου}, 27^{ου} εκ των εναγόντων για το ποσό των 258 ευρώ, για έκαστο εκ των 3^{ου}, 5^{ου}, 6^{ου}, 7^{ου}, 8^{ου}, 10^{ου}, 13^{ου}, 14^{ου}, 15^{ου}, 18^{ου}, 19^{ης}, 25^{ου} εκ των εναγόντων για το ποσό των 129 ευρώ και για έκαστο εκ των 16^{ου}, 22^{ου} και 24^{ης} εκ των εναγόντων για το ποσό των 387 ευρώ, κατά τα ειδικώς εκτεθέντα στο σκεπτικό της παρούσας.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο Καπανδρίτι, στις 29 Ιουνίου 2019, σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των τεληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής εντέλειται
να επιδώσει νόμιμα και εμπρόθεσμα την παρούσα
προς αυτ. Άπου απευθύνεται, για να λέγεται γνώρι
και για τις νόμιμες συνέπειες καθούμεν...
να παραστεί στέ και όπου ανωτέρω αρίζεται
Αθήνα, 6/7/2019
...παρεβούσαν...δικηγόρος

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΑΓΡΑΦΟΣ
Θεωρήθηκε η σήμανση
Καπανδρίτι 6/7/2019
Ο Ρουμπατέως

ΕΛΕΝΗ ΜΠΑΛΗ

ΝΙΚ. ΑΝΔΡ. ΣΩΤΗΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ - Α.Μ.Δ.Σ.Α. 14571
ΛΕΩΦ. ΑΘΗΝΑΙΩΝ 203 - ΑΘΗΝΑ
Α.Φ.Μ.: 042331170 - Τ.Κ.Υ.: ΨΥΧΙΚΟΥ
ΤΗΛ.: 210 4439430
e-mail: info@karlawfirm.gr